

РЕШЕНИЕ

№ 4377

гр. София, 03.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 29.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **3434** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 45в, ал. 5 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на М. Ш., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Турция, срещу Решение № РПЗТ - 7/17.03.2023 г., издадено от председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ – МС), за настаняването му в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила, на основание чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Жалбоподателят твърди, че при издаването на обжалваната заповед са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, довели до неправилно приложение на материалния закон, поради което същата е незаконосъобразна. Конкретно сочи, че писмо вх. № КП-476/01.02.2023 г. на дирекция „Миграция“, на основание, на което е принудително настанен е издадено преди датата

на подаване на последваща молба за закрила - 17.02.2023 г., с оглед на което се иска отмяна на оспорения административен акт.

Ответникът, председателят на Държавната агенция за бежанците, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и излага доводи за законосъобразност на оспорената заповед. Представя практика на АССГ.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява подробно становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба вх. № 540300-647/11.11.2022 г. по описа на ГПУ – Р. и молба вх. № 7154/25.11.2022г. по описа на ДАБ при МС, М. Ш., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], гражданин на Турция, е поискал международна закрила на територията на Република България и е регистриран в Р. - Х.. Личните му данни са установени въз основа на декларация по чл. 30, ал.1, т.3 от ЗУБ (л. 209). С решение № УПХ-15/07.12.2022 г. на интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ при МС) (л. 86) молбата на чужденеца е отхвърлена като явно неоснователна. Липсват данни за обжалване, поради което решението е влязло в сила.

В ДАБ при МС е постъпило писмо от дирекция „Миграция“, МВР с вх. № ЦУ-04-303/10.03.2023 г. (л. 26), относно подадена от М. Ш. последваща молба, по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, с вх. № ОК-13-75/14.03.2023 г. (л. 23) по описа на ДАБ при МС.

На 17.03.2023 г., с докладна записка вх. № ЦУ-184/17.03.2023 г. (л. 17 и сл.), директорът на дирекция „Качество на процедурата за международна закрила“ е отправил предложение до председателя на ДАБ при МС чуждият гражданин - М. Ш. (подавал последваща молба за международна закрила) да бъде настанен в помещение от затворен тип за установяване на фактите и обстоятелствата, на които се основава молбата за международна закрила, когато това не може да се извърши по друг начин и има опасност чужденецът да се укрие. Уточнено е, че предложението е направено на основание чл. 45в, ал. 1 във връзка с чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Като се е позовал на установените факти председателят на ДАБ - МС е издал Решение

№ РПЗТ-7/17.03.2023г. за настаняване на жалбоподателя в помещение от затворен тип, на основание чл. 45б, ал. 1, т. 2 ЗУБ - „до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството по предоставяне на международна закрила“. На 17.03.2023г. чужденецът е отказал да приеме за връчване решението и да се запознае с текста му на език, който разбира. В тази връзка е видно ръкописното изписване „Чужденецът отказва да разпише и приеме решението“, което е удостоверено с подписите на двама свидетели.

В мотивите на оспореното решение е посочено, че в хода на производството по предоставяне на международна закрила е постъпило писмо от дирекция „Миграция“ при МВР с вх. № КП-476 от 01.02.2023 г., според което има основания да се счита, че жалбоподателят може да се укрие и да възпрепятства изпълнението на наложената му принудителна административна мярка (ПАМ) „Връщане“ рег. № 5403 ПАМ-457/10.11.2022 г. на началника на ГПУ-Р. и следва да бъде настанен в помещение от затворен тип по време на производството по разглеждане на молбата му за предоставяне на международна закрила. Прието е, че писмото съдържа информация, която попада в хипотезата на чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ. В мотивите на решението е посочено още, че жалбоподателят е пълнолетно лице и не принадлежи към уязвима група по смисъла на § 1, т. 17 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. Предвид, че чужденецът не е заявил наличие на семейни връзки на територията на Република България, е обоснован и извод, че в случая принципът за запазване на целостта на семейството е неприложим.

По делото са приети представените с административната преписка от ответника писмени доказателства, с подробен опис (л. 3-4 по делото). Прието е и писмо рег. № М-5511/13.03.2023 г. по описа на ДАНС и рег. № УП-25558/14.03.2023 г. по описа на ДАБ при МС, издадено от ЗА директор на специализирана дирекция „М“ - ДАНС, с което председателя на ДАБ при МС е информиран, че ДАНС разполага с информация - отразена в справка с рег. № RB 202001-001+03/Г-6-1169/06.03.2023 г., според която лицето, регистрирано в РПЦ-Х. към ДАБ-МС като М. Ш., род. 11.10.1985 г. в Турция, представлява заплаха за националната сигурност. В тази връзка е посочено, че „ДАНС възразява да му бъде предоставена закрила в Р. България.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна

следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК вр. 45в, ал. 5 ЗУБ и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно приложимата норма на чл. 45а ЗУБ за своевременно разглеждане на молбата за международна закрила или за осигуряване участието на чужденеца, търсещ такава закрила, председателят на Държавната агенция за бежанците или оправомощено от него длъжностно лице може да разпорежи задължително явяване на чужденеца на всеки две седмици по време на производството пред длъжностно лице от агенцията.

В чл. 45б, ал. 1 ЗУБ е предвидено, че когато не може да бъде ефективно приложена мярката по чл. 45а и след преценка на обстоятелствата в конкретния случай, чужденец, търсещ международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най - кратък срок в център от затворен тип, при наличие на някоя от изрично посочените в т. 1 – т. 4 предпоставки, включително за установяване на фактите и обстоятелствата, на които се основава молбата за международна закрила, когато това не може да се извърши по друг начин и има опасност чужденецът да се укрие.

Настаняването се извършва с решение на председателя на ДАБ, след преценка за принадлежността на чужденеца към уязвима група (чл. 45в, ал. 1 и ал. 2 ЗУБ).

Процесното решение № РПЗТ-7/17.03.2023 г. е издадено от компетентен орган, съгласно чл.45в, ал.1 ЗУБ, и изпълнява изискванията за форма и съдържание (чл. 45в, ал. 3 ЗУБ). Не са налице основания по смисъла на чл. 146 АПК за отмяната му.

Административният орган – Председателят на ДАБ правилно е преценил наличие на материалноправните предпоставки, установени с чл. 45б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, тъй като: чужденецът е влязъл нелегално в РБ; бил е задържан на РДГП – Р.; заявил е по време на интервюто, че за него няма значение в коя страна ще се установи само да не е Турция; на лицето е наложена принудителна административна мярка „Връщане“, със заповед от 10.11.2022 г., поради което е постъпила информация, че е налице сериозна опасност лицето да се укрие и да възпрепятства изпълнението на заповедта. При тези факти и с оглед обстоятелството, че лицето не принадлежи към уязвима група по смисъла на § 1, т. 17 от ДР на ЗУБ и не е заявило наличие на семейни връзки на

територията на Република България е правилен изводът, че има сериозни основания да се предполага, че чужденецът е подал последващата молба за международна закрила, единствено с цел да забави или да затрудни изпълнението на наложени принудителна административни мерки по същия закон.

С цел изчерпателност, съдът обръща внимание, че доказателствата по делото установяват, че по отношение на М. Ш. не би могло да се приложи друга, по-лека принудителна мярка - чужденецът не притежава парични средства за издръжка, не посочва адрес за живеене в страната, не е постъпила декларация с нотариално заверен подпис от български гражданин за осигуряване на жилище и финансова подкрепа на жалбоподателя по време на престоя му в България, няма семейство или близки в България, които да му помагат. Предвид категоричния му отказ да се завърне в родината си и демонстрираното желание по всякакъв начин да остане в България правилно административният орган е приел, че е налице опасност от укриване.

По делото е представено и писмо рег. № М-5511/13.03.2023 г. по описа на ДАНС, рег. № УП-25558/14.03.2023 г. по описа на ДАБ при МС, на ЗА директор на специализирана дирекция „М“ - ДАНС с информация, че М. Ш., род. 11.10.1985 г. в Турция представлява заплаха за националната сигурност като конкретно е посочено: „ДАНС възразява да му бъде предоставена закрила в Р. България.

Следователно, обоснован с приетите и неоспорени писмени доказателства е изводът на административния орган, че по отношение на жалбоподателя са налице предпоставките на чл. 45б, ал.1, т. 2 ЗУБ. Законосъобразно е прието от ответника, че съществува опасност чужденецът да се укрие, което би пречатвало изпълнението на наложената му ПАМ „Връщане“.

По изложените доводи настоящият състав приема, че Решение № РПЗТ - 7/17.03.2023г., издадено от председателя на ДАБ при МС е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за неговата отмяна, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното и на основание чл. 45в, ал. 5 ЗУБ, Административен съд София-град, Първо отделение, 11-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Ш., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Турция, срещу Решение № РПЗТ - 7/17.03.2023г., издадено от председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: